

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2585/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат у ..., против туженог Дака – Дољевац ДОО Кочане, Лесковац, чији је пуномоћник Братислав Тодоровић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу 38Гж1 2649/2020 од 24.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу 38Гж1 2649/2020 од 24.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу 38Гж1 2649/2020 од 24.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗП1 3492/16 од 10.06.2020. године, у ставу првом изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству, за период 12.10.2015. – 31.07.2016. године исплати појединачне новчане износе по одређеним месецима, са законском затезном каматом од датума одређених у првом делу става I изреке до исплате, док је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде штете због неисплаћених трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству исплати, преко досуђених износа, специфициране износе по одређеним месецима са законском затезном каматом од датума одређених у другом делу наведеног става изреке до исплате, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 205.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 38Гж1 2649/2020 од 24.02.2021. године потврђена је првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке и жалба тужиоца је у том делу одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о делу захтева тужиоца за исплату накнаде штете због неисплаћених трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству, на основу одредаба Уговора о раду тужиоца, Одлука директора туженог број .././12 од 03.01.2012. године и број .. од 01.01.2016. године, а све у складу са Уредбом о накнади дневница („Сл. гласник РС“ број 86/07) и одредбом члана 118. став 1. тачка 3. Закона о раду („Сл. гласник РС“ број 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14). Нижестепени судови су на основу утврђене чињенице да је тужилац потраживане износе припадајућих девизних дневница примио од туженог, у динарима, делимично одбили тужбени захтев.

Ревизијски наводи тужиоца не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије. Посебна ревизија не може се изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања услед погрешне оцене доказа, на шта се своде ревизијски наводи. Ревидент оспорава утврђење да му је тужени исплатио дуговање на име дневница по рачунима на којима заснива тужбени захтев. Тиме не указује на потребу за разматрањем одређених правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити да је потребно ново тумачење одређених правних норми. Не указује на другачије судске одлуке ради потребе за уједначавањем судске праксе.

Стога, Врховни касациони суд закључује да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије по одредбама из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 18.11.2016. године, коју је преиначио дана 06.02.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке износи 180.766,95 динара, што представља динарску противвредност од 1.537,22 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Зато изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**